

Tin Matić & Partneri
Odvjetničko društvo | Law Firm
d.o.o. LTD

ODVJETNICI | ATTORNEYS AT LAW:

dr.sc. Tin Matić, PhD

Marija Mrdak

Stjepan Matić

Specijalisti trgovačkog i
međunarodnog trgovačkog prava

Business Law Specialists

Vlaška 95, 10 000 Zagreb

tin.matic@zg.t-com.hr | matic.law@zg.t-com.hr

tel. +385 (0)1 617 0791 | fax. +385 (0)1 617 0792

IBAN HR80 2500 0091 1014 0636 3 Addiko bank d.d. Zagreb

OIB/PIN 08908355669

MB 04138724

EU tax no. HR08908355669

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU STALNA SLUŽBA U KARLOVCU

Trg hrvatskih branitelja 1/II
47 000 Karlovac

U Zagrebu 28. svibnja 2024.

Poslovni broj: **St-826/2022**

Stečajni dužnik: **PAVO – PROMET d.o.o. u stečaju** sa sjedištem u Zagrebu,
Hrelička 92, OIB: 70565662783.

**Prijašnji član društva
stečajnog dužnika/
prijašnji zakonski zastupnik
stečajnog dužnika/:**

Đuro Pavošević s prebivalištem u Zagrebu, Havidićeva 23, OIB:
92312271280 zastupan po punomoćnicima dr. sc. Tinu Matiću i
Stjepanu Matiću, odvjetnicima u *Odvjetničkom društvu Tin Matić
& Partneri d.o.o.* sa sjedištem u Zagrebu, Vlaška ulica 95.

ŽALBA PRIJAŠNJEG ČLANA DRUŠTVA/ZAKONSKOG ZASTUPNIKA STEČAJNOG DUŽNIKA/UMJEŠAČA

1x Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske putem naslovnog suda, a sve putem e- komunikacije

1.

Prijašnji član društva stečajnog dužnika, odnosno prijašnji zakonski zastupnik stečajnog dužnika, ovdje zainteresirana osoba - Đuro Pavošević (dalje u tekstu samo kao Žalitelj) je dana 22. svibnja 2024. zaprimio rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, poslovni broj St-826/2022 od 22. svibnja 2024., a kojim se određuje upis stečajne mase iza dužnika PAVO – PROMET u stečaju, Zagreb, Hrelička ulica 92, OIB: 70565662783 u sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu, te kojim se određuje sjedište i stečajni upravitelj i to na adresi Jordanovac 113, u osobi Ivici Boltužiću.

Sukladno članku 10. Stečajnog zakona ("Narodne novine" br. 71/15., 104/17., 36/22., 27/24.), u vezi sa člancima 348. i 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, dalje u tekstu samo kao Zakon o parničnom postupku ili kao ZPP) Žalitelj ovim putem protiv zaprimljenog rješenja pravovremeno podnosi žalbu.

Sukladno članku 353. Zakona o parničnom postupku žalitelj osporavano rješenje pobija zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

2.

Sukladno članku 354. stavku 1. Zakona o parničnom postupku bitna povreda odredaba parničnog postupka postoji ako sud tijekom postupka nije primijenio ili je nepravilno primijenio koju odredbu spomenutog Zakona, a što je bilo ili je moglo biti od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude.

Žalitelj prvenstveno naglašava kako sukladno članku 354. stavku 2. točki 11. Zakona o parničnom postupku bitna povreda odredaba parničnog postupka uvijek postoji ako presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a osobito ako je izreka presude nerazumljiva, ako proturječi sama sebi ili razlozima presude, ili ako presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, ili ako o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku odnosno tonskih snimki i samih tih isprava ili zapisnika odnosno tonskih snimki.

2.1.

Najprije se ukazuje kako se u pobijanom rješenju navodi da u korist stečajne mase postoji pravomoćno dosuđena tražbina na temelju rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-199/2018 u iznosu od 9.375,00 kuna te da se navodno radi o imovini koja čini stečajnu masu te da je radi naplate te tražbine potrebno upisati stečajnu masu u sudski registar i otvoriti račun kod poslovne banke.

Prvostupanjski sud u pobijanom rješenju utvrđuje odlučnu činjenicu o postojanju pravomoćne dosuđene tražbine na temelju rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-199/2018 u iznosu od 9.375,00 kuna u korist navodne stečajne mase, samo iz razloga što je takvo što naveo „*u obrazloženju odluke Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.*“, bez da je konkretno naveo kako i na koji način je sud, pa tako i Visoki trgovački sud RH, došao do takvog zaključka.

Naime, navod prvostupanjskog suda kojim činjenično stanje u ovom postupku (ne)utvrđuje isključivo temeljem navoda drugostupanjskog suda, a koji navodi se temelji na neispitanim i neutvrđenim navodima Marije i Drene Pavošević je u cijelosti pogrešan s obzirom da je drugostupanjski sud predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovni postupak, dakle na ponovnu ocjenu svih dokaza pa tako i između ostalog i na ponovnu ocjenu činjeničnih navoda koje je navodio sam predlagatelj za upis stečajne mase iza stečajnog dužnika.

S obzirom da prvostupanjski sud uopće nije cijenio dokaze u ponovljenom postupku već odlučne činjenice temelji na navodima iz obrazloženja presude Visokog trgovačkog suda RH,

a koje činjenice nisu niti utvrđene već se temelje samo na navodima prethodno navedenih osoba, razvidno je kako je došlo do bitne povrede postupka.

Naime, Žalitelj ukazuje kako je u pobijanom rješenju cjelokupno izostala ocjena dokaza u smislu odredbe članka 8. ZPP-a jer je prvostupanjski sud u pobijanom rješenju isključivo reproducirao navod drugostupanjskog suda, a koji navod nije niti sam drugostupanjski (a kamoli naslovni) sud naveo temeljem čega ga je utvrdio kao istinitim, već je upravo zbog potonjeg vratio postupak na ponovno odlučivanje naslovnom tijelu.

Kako u ponovljenom postupku sud nije cijenio niti jedne dokaze niti je cijenio navode ovdje člana društva stečajnog dužnika – Đure Pavoševića, počinjena je bitna povreda odredaba parničnog postupka obzirom da je navedeni propust bio od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude tj. rješenja.

Štoviše, sukladno članku 377. stavku 2. ZPP-a prvostupanjski sud je bio dužan izvesti sve parnične radnje i raspraviti sva sporna pitanja na koja je upozorio drugostupanjski sud, te je bio dužan provesti novu glavnu raspravu, a što sve prvostupanjski sud nije učinio, a čime je pobijano rješenje u cijelosti nezakonito budući da pobijano rješenje nema razloga o odlučnim činjenicama te iz razloga što isto ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, niti je strankama dana prilika da se očituju na navode predlagatelja.

S time u vezi, Žalitelj ukazuje na zauzetu sudsku praksu viših sudova Republike Hrvatske, pa tako na sentencu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj odluke PŽ-3876/2007 od 25. rujna 2007., a kojom sentencom je zauzeto stajalište da sud u obrazloženju presude mora izložiti zahtjeve stranaka, činjenice koje su stranke iznijele i dokaze koje su predložile, koje je činjenice sud utvrđivao, zašto i kako ih je utvrdio, dokaze koje je izveo i zašto i kako ih je ocijenio. Ukoliko obrazloženje to ne sadrži, odluka ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Privitak:

- *Sentenca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3876/2007 od 25. rujna 2007.*

Nadalje, Žalitelj ukazuje i na sentencu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj odluke PŽ-1520/2006 od 16. prosinca 2009., a kojom je navedeno da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka ako sud u obrazloženju presude nije naveo činjenice važne za odluku i razloge zbog kojih smatra da su iz izvedenih dokaza pojedine važne činjenice utvrđene.

Privitak:

- *Sentenca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1520/2006 od 16. prosinca 2009.*

Budući da su u obrazloženju pobijanog rješenja izostali zaključak i ocjena dokaza niti postoje razlozi kojim je dokazima i iz kojih razloga prvostupanjski sud poklonio vjeru, niti je sud obrazložio koje činjenice važne za odluku smatra istinitima i na čemu zasniva svoju odluku, razvidno je kako je počinjena bitna povreda postupka sukladno članku 354. stavku 2. točki 11. Zakona o parničnom postupku i sukladno ustaljenoj sudskoj praksi viših sudova, a posebice ovdje žalbenog suda.

3.

Sukladno članku 355. Zakona o parničnom postupku pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje postoji kad je sud kakvu odlučnu činjenicu pogrešno utvrdio, odnosno kad je nije utvrdio.

U pobijanom rješenju sud bez provođenja ocjene dokaza i bez navođenja zaključka, navodi kako u korist stečajne mase postoji pravomoćno dosuđena tražbina i to na temelju rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-199/2018 u iznosu od 9.375,00 kuna te kako se radi o imovini koja čini stečajnu masu.

Takvo što je u cijelosti netočno i pogrešno.

3.1.

Naime, sukladno točki II. izreke rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-199/2018 od 4. travnja 2019. naloženo je predlagateljici osiguranja – Mariji Pavošević da u roku od 8 dana isplati protivnicima osiguranja – ĐURI PAVOŠEVIĆU i društvu PAVO PROMET d.o.o. iznos od 9.375,00 kuna na ime troška postupka.

Privitak:

- *Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-199/2018 od 4. travnja 2019.*

Dakle, razvidno je iz samog uvida u spomenutu odluku, a na koju odluku se sam prvostupanjski sud poziva, kako iznos od 9.375,00 kuna ne pripada isključivo i samo stečajnom dužniku odnosno stečajnoj masi kako to prvostupanjski sud u svojem pobijanom rješenju pogrešno navodi već u pripadajućem dijelu pripada i ovdje Žalitelju – Đuri Pavoševiću.

Naime, temeljem spomenutog rješenja Marija Pavošević je u obvezi nadoknaditi parnični trošak protivnicima postupka, a što znači da iznos od 9.375,00 kuna predstavlja djeljivu tražbinu zbog čega se tražbina s osnove troškova postupka utvrđena ovršnom ispravom dijeli između ovdje Žalitelja i Stečajnog dužnika na jednake dijelove, slijedom čega je sud pogrešno utvrdio kako cjelokupni iznos predstavlja imovinu koja čini stečajnu masu, a čime je prvostupanjski sud nesporno povrijedio prava ovdje Žalitelja kao jednog od vjerovnika koji ima pravo na naplatu polovice iznosa utvrđenog točkom II. izreke rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-199/2018 od 4. travnja 2019.

Pri tome se napominje kako se ovdje tražbina od 9.375,00 kuna ima dijeliti na jednake dijelove između Đure Pavoševića i stečajnog dužnika budući da nije ništa drugo određeno u predmetnoj ovršnoj ispravi, slijedom čega svaki vjerovnik ima pravo zahtijevati samo svoj dio tražbine, pa je tako sud pogrešno i neosnovano dao za pravo da se razmjerni dio potraživanja prema Mariji Pavošević, a koji temeljem rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-199/2018 od 4. travnja 2019. nesporno pripada Đuri Pavoševiću, prisvoji stečajnom dužniku odnosno Stečajnoj masi, a što je u cijelosti nezakonito, nedopušteno i pogrešno.

Dakle, stečajni dužnik mogao je imati samo eventualnu tražbinu u iznosu od 4.687,50 HRK, a što je sud I stupnja mogao utvrditi već samim uvidom u spis, a što je propustio učiniti, a nesumnjivo je mogao. Na opisani način sigurno je pogrešno utvrđeno postojanje tražbine stečajnog dužnika u iznosu od 9.375,00 HRK. Već i iz navedenog razloga ova je žalba osnovana. Kako eventualno pripadajući iznos od 4.687,50 HRK predstavlja 622 EURA jasno je da zbog navedenog iznosa sukladno čl. 132. Stečajnog zakona nema uvjeta za upis stečajne mase i vođenje bilo kakvih postupaka i odgovarajuće primjene propisa za stečajni postupak.

3.2.

Nadalje, ovrhovoditelji Đuro Pavošević i društvo PAVO PROMET d.o.o. su tako temeljem Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-199/2018 od 4. travnja 2019., dana 4. srpnja 2019. podnijeli Općinskom sudu u Novom Zagrebu prijedlog za ovrhu na poslovnom udjelu temeljem spomenute ovršne isprave, a s obzirom kako Marija Pavošević kao dužnik nije dobrovoljno podmirila spomenuto potraživanje navedenim ovrhovoditeljima. Temeljem spomenutog prijedloga, sud je 13. rujna 2019. donio rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-891/2019, a protiv kojeg rješenja je Marija Pavošević izjavila žalbu.

Marija Pavošević je u spomenutoj žalbi pod točkom V. iste, izjavila prigovor prijeboja radi prebijanja njezine tražbine s potraživanjem ovdje stečajnog dužnika.

No, budući da je takav prigovor moguće isticati u parničnom postupku, no ne i u ovršnom postupku, žalba ovršenice je rješenjem Županijskog suda u Karlovcu poslovni broj Gž Ovr-46/2020 od 6. svibnja 2020. odbijena kao neosnovana.

Privitak:

- *Prijedlog za ovrhu od 4. srpnja 2019.*
- *Rješenje Općinskog suda u Novom Zagrebu o ovrsi poslovni broj Ovr-891/2019 od 13. rujna 2019.*
- *Žalba Marije Pavošević od 11. listopada 2019. poslovni broj Ovr-891/2019*
- *Rješenje Županijskog suda u Karlovcu od 6. svibnja 2020. poslovni broj Gž Ovr-46/2020*

3.3.

Nadalje, a budući da je Marija Pavošević isticala kako isprava na temelju koje je rješenje o ovrši nije ovršna isprava i ostale žalbene razloge u smislu članka 50. Ovršnog zakona, ista je Zaključkom Općinskog suda u Novom Zagrebu od 13. siječnja 2020. poslovni broj Ovr-891/2019 upućena pokrenuti postupak radi proglašenja nedopustivosti ovrhe zbog razloga propisanog odredbom članka 50. stavka 1. točke 9. Ovršnog zakona tj. jer, a kako sama Marija Pavošević ističe, je tražbina ovrhovoditelja prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili stavljanja, potvrđivanja ili ovjere javnobilježničke isprave.

Nadalje, Marija Pavošević je dana 12. ožujka 2020. ustala tužbom pred Općinskim sudom u Novom Zagrebu radi proglašenja ovrhe temeljem isprave (rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-199/2018 od 4. travnja 2019.) nedopuštenom, a budući da smatra kako je potrebno proglasiti ovrhu poslovni broj Ovr-891/2019 na poslovnom udjelu Marije Pavošević kao ovršenice nedopuštenom budući da je istaknula prigovor prijeboja dijela njezine tražbine prema stečajnom dužniku.

Dakle, sama Marija Pavošević smatra kako tražbina za koju navodi u ovom postupku u iznosu od 9.375,00 HRK da postoji, da zapravo NE POSTOJI! Dakle, ista potpuno prijevarno nastupa u odnosu na sud u ovom predmetu jer ne iznosi relevantne činjenice i vlastite raspoložbe.

Spomenuti postupak je rješenjem od 29. veljače 2024. poslovni broj P-1038/2021 prekinut.

Drugim riječima, ne postoji nesporna tražbina temeljem koje bi kao naknadno pronađene, i za koju je je Marija Pavošević znala znatno ranije i prije pokretanja stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom jer su i stečajni dužnik i Marija Pavošević za istu znali i postupali.

Iz perspektive stečajnog dužnika i navedena tražbina nesumnjivo ulazi u područje primjene čl. 132 Stečajnog zakona jer ista ni u čemu ne mijenja zaključke o potencijalnoj imovini stečajnog dužnika koju je učinio i stečajni upravitelj i sud prilikom otvaranja i zaključenja stečajnog postupka. Dakle, tražbine stečajnog dužnika kao naknadno pronađene imovine nema i stoga nema uvjeta za upis stečajne mase u sudski registar.

Privitak:

- *Zaključak Općinskog suda u Novom Zagrebu od 13. siječnja 2020. poslovni broj Ovr-891/2019*
- *Tužba Marije Pavošević od 12. ožujka 2020.*
- *Obavijest suda o primitku tužbe Marije Pavošević*
- *Rješenje Općinskog suda u Novom Zagrebu od 29. veljače 2023. poslovni broj P-1038/2021*

3.4.

Marija Pavošević tako u postupku koji se vodi kod Općinskog suda u Novom Zagrebu pod poslovnim brojem P-1038/2021 ističe kako je **tražbina iz rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-199/2018 od 4. travnja 2019. prestala na temelju činjenice što je ista istaknula prigovor prijeboja**, a koju izjavu (neopozivu) je dala u žalbi od 11. listopada 2019. iz predmeta Ovr-891/19, a s obzirom kako navodno postoje zakonski razlozi iz članka 50. stavka 1. točke 9. Ovršnog zakona jer je tražbina stečajnog dužnika temeljem koje je određena ovrha u postupku Ovr-891/2019 (navodno) prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad tužiteljica kao ovršenica više nije mogla istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka.

S druge strane, ista ta osoba, zastupana u oba predmeta po istom punomoćniku, u ovoj pravnoj stvari navodi kako *„predlagatelji (Marija i Dreno Pavošević) ističu da obveza upisa stečajne mase iza brisanog subjekta upisa proizlazi radi potraživanja iz pravomoćne presude“*, dok prešućuju kako je Marija Pavošević izjavila prigovor prijeboja prema društvu PAVO PROMET d.o.o., slijedom čega ne postoji više tražbina utvrđena u pobijanom rješenju, odnosno prešućuju navesti podatak kako je u tijeku parnični postupak radi proglašenja ovrhe poslovni broj Ovr-891/2019 nedopuštenom u kojoj pravnoj stvari Marija Pavošević ističe kako PAVO PROMET d.o.o. više nema potraživanja prema njoj.

Izuzev teške zlouporabe procesnih ovlaštenja Marije Pavošević i njezinog *punomoćnika (a koju zlouporabu sud u potpunosti zanemaruje na način da smatra istinitim svime što spomenuti navode)*, a koja zlouporaba se ogleda u činjenicama da u ovoj pravnoj stvari oboje navode kako je potraživanje društva PAVO PROMET d.o.o. prema Mariji Pavošević valjano i na zakonu utemeljeno, **dok pri tome u pravnoj stvari koja se vodi kod Općinskog suda u Novom Zagrebu pod poslovnim brojem P-1038/2021 pobijaju ispravu temeljem koje se odnosi spomenuto potraživanje te u kojem potonjem postupku navode kako isto potraživanje ne postoji s obzirom na izjavljeni prigovor prijeboja, Žalitelj ukazuje kako je sud bio dužan sukladno članku 377. stavku 2. ZPP-a izvesti sve parnične radnje i raspraviti sva sporna pitanja na koja je upozorio drugostupanjski sud, te je bio dužan provesti postupak utvrđivanja postojanja navedene tražbine, a što sve prvostupanjski sud nije učinio.**

Ne samo to, nego naslov nije niti izvršio uvid u rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-199/2018 od 4. travnja 2019., a s obzirom na paušalnost navođenja kako potraživanje iz spomenutog rješenja pripada u cijelosti i isključivo ovdje stečajnom dužniku tj. stečajnoj masi, a što dakako nije istina niti je točno.

Podredno, Žalitelj ukazuje kako pitanje prigovora prijeboja u postupku koji se vodi kod Općinskog suda u Novom Zagrebu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom temeljem isprave – rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-199/2018 od 4. travnja 2019., pod

poslovnim brojem P-1038/21 (ex. P-302/21, P-260/2020) predstavlja **prethodno pitanje** u smislu članka 12. ZPP-a, a budući da odluka suda u ovom postupku ovisi o prethodnom rješenju postoji li ili ne tražbina iz rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-199/2018 od 4. travnja 2019., a budući da sud u toj spomenutoj stvari još nije donio odluku, a s obzirom na pobijanje ovršne isprave zbog prigovora prijeboja tražbina između Marije Pavošević i društva PAVO PROMET d.o.o.

Slijedom navedenog, razvidno je kako iznos od 9.375,00 kuna ne može i ne smije pripadati stečajnoj masi odnosno stečajnom dužniku u cijelosti, a s obzirom da prema rješenju Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-199/2018 od 4. travnja 2019. pravo na polovicu **tog iznosa ima i polaže upravo ovdje Žalitelj**, a što sud u cijelosti zanemaruje. Također, a zbog izjavljene izjave o prijeboju Marije Pavošević prema društvu PAVO PROMET d.o.o., upitno je uopće postoji li tražbina iz rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-199/2018 od 4. travnja 2019., a zbog čega se predlaže prekinuti ovaj postupak sve do donošenja odluke u predmetu koji se vodi kod Općinskog suda u Novom Zagrebu pod poslovnim brojem P-1038/2021, a zbog proglašenja ovrhe, a time i predmetne isprave, nedopuštenom.

Uzimajući takve činjenice u obzir, jasno je kako je prvostupanjski sud pogrešno i nepotpuno utvrdio odlučnu činjenicu – da potraživanje u iznosu od 9.375,00 kuna postoji i da pripada u cijelosti stečajnoj masi odnosno stečajnom dužniku.

Također se ističe kako prvostupanjski sud u pobijanom rješenju navodi da je u tijeku radni spor kojeg je navodno pokrenuo Dreno Pavošević protiv stečajnog dužnika, bez da sud navodi temeljem čega je takvo što zaključio, koje dokaze je za takvo što cijenio, niti se može razaznati o kojem točno postupku je riječ budući da sud u rješenju ne navodi poslovni broj takvog predmeta slijedom čega je takvo obrazloženje u potpunosti nepotpuno i kao takvo nezakonito.

Uostalom zašto bi uopće postojanje bilo kojeg radnog spora utjecalo na upis stečajne mase u sudski registar? Niti jedna odredba stečajnog zakona ne propisuje nešto tako niti se sud I stupnja poziva na niti jednu odredbu.

Isto tako Dreno Pavošević nema nikakvu tražbinu prema stečajnom dužniku i potpuno je nejasno zašto bi se radni spor osporavanja otkaza vodio ukoliko nema dostane stečajne mase za bilo kakvo namirenje sve da i ta tražbina postoji, a ne postoji. Štoviše, Dreno Pavošević mogao je prijaviti potraživanje i u ovoj fazi postupka kao trošak stečajnog postupka, **a što nije nikada učinio**, a sve sukladno čl. 155. toč. 2. Stečajnog zakona. Na opisani način samo se zapravo povećavaju troškovi stečajnog postupka ili postupka koji bi vodila stečajna masa te tim više nema osnove za vođenje stečajnog postupka ili upis stečajne mase već za izravnu primjenu pravila o nedostatnosti stečajne mase iz čl. 132. Stečajnog zakona. U predmetu kojeg ovdje žalitelj opisuje, a za koji se niti ne zna je li sud mislio pri tome na isti u pobijanom

rješenju s obzirom da ne navodi elemente kojim bi se mogao spor identificirati, Žalitelj ukazuje kako nije donesena niti prvostupanjska presuda.

Dokaz:

- uvid u spis Pr- 3129/2018 Općinskog radnog suda u Zagrebu

Dakle, Dreno Pavošević nema pravne osnove i pravnog interesa za traženje upisa stečajne mase jer je ista svakako nedostatna zbog eventualnog povećavanja troškova iste, a i sve te radnje mogao je poduzeti u stečajnom postupku, ali to nije učinio, pa je stoga nastupila prekluzija njegovih prava u odnosu na stečajnog dužnika jer se postupak - radni spor vodi od 2018. godine i ne radi se o nikakvom novom saznanju.

Uostalom u stečajnom postupku je Dreno Pavošević na ročištu od 1.9.2022. odustao od prijedloga za otvaranje stečajnog postupka kao vjerovnik čime je jasno propustio koristiti svoje pravo.

Naime, ukoliko je mogao pravo ostvarivati u stečajnom postupku, a od njega je izričito u tom postupku odustao tada to pravo ne može koristiti kao prijedlog za upis stečajne mase, a protiv stečajne mase jer je odricanje u stečajnom postupku nastupila prekluzija korištenja tog prava kasnije. Korištenje tog prava kako to sada čini Dreno Pavošević predstavlja zlouporabu potencijalnog ovlaštenja i kao takvo je također nezakonito i nedopušteno.

Privitak:

- zapisnik s ročišta od 1. rujna 2022., poslovni broj St—826/2022

4.

Sukladno članku 356. Zakona o parničnom postupku, pogrešna primjena materijalnog prava postoji kad sud nije primijenio odredbu materijalnog prava koju je trebao primijeniti ili kad takvu odredbu nije pravilno primijenio. Jednako tako načinjena je povreda odredbi Stečajnog zakona kako je to naprijed opisano.

Žalitelj ukazuje kako naslovni sud uopće nije primijenio članak 10. Stečajnog zakona, a koji članak izričito propisuje da se u predstečajnom i stečajnom postupku, pa tako i u ovom postupku, na odgovarajući način primjenjuju pravila parničnoga postupka u postupku pred trgovačkim sudovima.

Nadalje, Žalitelj ukazuje kako naslovni sud nije primijenio materijalno pravo – Zakon o obveznim odnosima, a budući da sukladno članku 41. stavku 3. ZOO-a kad u nekoj djeljivoj obvezi ima više vjerovnika, tražbina se dijeli među njima na jednake dijelove, ako nije što drugo određeno i svaki vjerovnik može zahtijevati samo svoj dio tražbine.

Slijedom navedenog, razvidno je kako temeljem spomenute odredbe dio potraživanja temeljem rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-199/2018 od 4. travnja 2019., pripada Đuri Pavoševiću i to u visini od 4.687,5 kuna.

4.1.

Nadalje, sud je pogrešno primijenio odredbu članka 133. Stečajnog zakona budući da ovdje nije stečajni upravitelj unovčio imovinu dužnika i namirio nastale troškove stečajnog postupka, niti je takvo što u obvezi, jer imovine nema ili je ista zanemariva. Nadalje, sud ne navodi zbog čega se smatra potraživanje iz rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-199/2018 od 4. travnja 2019. pronađenu imovinu (tim više zbog izjavljenog prijeboja Marije Pavošević) , a niti je naslov sukladno članku 133. stavku 6. Stečajnog zakona održao istodobno i izvještajno ročište.

Navedeni članak 133. Stečajnog zakona ima 6 stavaka te je paušalno pozivanje suda na odredbu članka 133., bez navođenja kojeg konkretno stavka, u cijelosti neargumentirano i paušalno.

Isto tako, s obzirom da se u konkretnom slučaju nije vodio stečajni postupak tj. doneseno je rješenje o istovremenom otvaranju i zaključenju stečajnog postupka, bilo je nužno pozvati vjerovnike da prijave svoje tražbine jer se stečajni postupak vodi u korist vjerovnika koje treba namiriti, a prvostupanjski sud to nije učinio.

Naime, u opisanom slučaju postupa se isto kao i kod otvaranja stečajnog postupka, a što prvostupanjski sud također nije učinio te je na opisani način povrijedio propis iz čl. 133 st. 6. Stečajnog zakona.

Isto tako kada je sud utvrđivao uvjete za upis stečajne mase morao je utvrditi postoji li tražbina na koju se pozivaju žalitelji i sud II stupnja u svojem ukidnom rješenju, a što naslovni sud, također, propušta učiniti.

Naime, stečajni postupak ne može se provoditi zbog nepostojeće tražbine, jer osobe koje su to predložile moraju biti stečajni vjerovnici. U ovom slučaju Dreno i Marija Pavošević nemaju status stečajnih vjerovnika jer nisu vjerovnici ove tražbine na koju ukazuju već se radi o eventualnoj tražbini stečajnog dužnika prema Mariji Pavošević.

Stoga niti Dreno Pavošević niti Marija Pavošević nisu aktivno legitimirani za podnošenje ovakvog prijedloga za upis stečajne mase što je ekvivalent stavljanju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka jer za to nemaju pravni interes.

Isto tako pozivanje na čl. 438. Stečajnog zakona nije argument za upis stečajne mase jer on samo određuje što se, odnosno koji podaci se, upisuju kada se upisuje stečajna masa pa stoga pozivanje na ovaj članak Stečajnog zakona u obrazloženju pobijane odluke jest nedopušteno i pogrešno.

Dakle, prvostupanjski sud uopće nije imao valjanju osnovu za upis stečajne mase jer: a) taj prijedlog nisu podnijele ovlaštene osobe – stečajni vjerovnici i b) nije uopće ispitao postojanje tražbine stečajnog dužnika.

5.

Zaključno, a budući da pobijano rješenje sadrži apsolutno bitne povrede kao i pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje odnosno pogrešnu primjenu materijalnog prava te odredbi Stečajnog zakona, predlaže se žalbenom sudu preinačiti pobijano prvostupanjsko rješenje na način da se odbija upis stečajne mase iza dužnika PAVO – PROMET d.o.o. u stečaju u sudski registar Trgovačkog suda, odnosno podredno isto ukinuti i vratiti predmet na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu.

Duro Pavošević

po punomoćniku

Odvjetničkom društvu Tin Matić & Partneri

dr. sc. Tinu Matiću, odvjetniku

Trošak:

- *sastav žalbe protiv rješenja – 93,75 bodova = 187,50 eura*
po Tbr.14.3. Tarife o nagradama
i naknadi troškova za
rad odvjetnika,
+ 25% PDV (46,88 eura)
= 234,4 eura

- *punomoć u spisu*